

Publicerad 2005-03-28 23:24 av lilla ego

Förlåtelsens solstrålar

Det kom frost från

min

strupe.

Ordet missförstånd sänks ner i

ögonhöjd.

Grått

och obefintligt för

alla som inte

är här.

Jag petar på din nerkylda

axel.

Det bildas skir

rök när du

andas.

Uttorkade ögonvitor blir

svagt mörka.

Jag viskar så mjukt man

kan med frusen

tunga:

Vi låter tragiken

brännas bort.

Medan vi vänder

oss och blundar

mot

solen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lilla ego med Poeter.se id #91 innehar upphovsrätten